

Samenstelling: Sonny in 't Zandt

Alfons Marie heet nu Henriëtte

 Toen Corine Nijenhuis een oude foto tegenkwam van het schip waarop zij woonde, dook ze in de geschiedenis en schreef een boek over het schip.

Tekst: Pam van der Veen
Foto's: Privécollectie

De klipper Henriëtte ligt in de Oude Houthaven van Amsterdam. Hier legde haar eerste schipper in 1906 ook al aan, om graan te laden bij de toen hypermoderne graansilo. Deze is inmiddels getransformeerd tot appartementencomplex. De Henriëtte wordt bemand door Corine Nijenhuis en haar vriend, die haar verbouwden tot een varend woonschip.

„Zelf ben ik een meisje van de wal,” zegt Nijenhuis in de stuurhut. „Mijn vriend was gewend te varen, en wilde graag op een schip wonen. We kochten de Henriëtte zeven jaar geleden, rechtstreeks uit de vaart. We zijn nog steeds niet klaar met verbouwen.”

Toch ziet het woongedeelte, gerealiseerd in wat ooit het laadruim was, er prachtig uit.

Het ontwerpersoog van Nijenhuis, in het dagelijks leven ruimtelijk vormgever, is duidelijk te zien.

Ze woonde er al een tijdje toen ze een oude foto onder ogen kreeg van haar eigen klipper, onder de naam Annigje zeilend op ruim water. Dat deed haar beseffen dat er achter het schip een

hele historie school. Ze deed jarenlang research naar alle schippers en beschreef hun levens in een boek. *Een vrouw van staal* is de geromantiseerde biografie van een schip en schetst het harde bestaan dat de binnenvaart was.

„Vijf generaties hebben op dit schip gewoond en gewerkt. Via

het Maritiem Museum, Kadaster, archieven en gesprekken met nabestaanden ben ik op zoek gegaan naar hun verhalen. Een leuke puzzel. Ontwikkelingen als de industrialisering, twee wereldoorlogen en de crisis in de jaren '30 waren natuurlijk van invloed op hun levens. Daardoor is het boek ook een geschiedenis van Nederland gezien vanaf het water.”

Nijenhuis beschrijft de noeste arbeid en het dagelijkse leven op de Henriëtte, die bij de eerste doop in 1901 nog de Alfons Marie heette. Dat ze nu zelf op de klipper woont, maakt haar beschrijvingen authentiek. „Ik ken de stromingen, weet hoe een krakend schip klinkt, weet hoe het is om droog te vallen,” vertelt ze. „Zonder dat had ik dit boek niet kunnen schrijven.”

recensie

Vijf generaties

‘Adrianus liep langs zijn klipper. Hoog torende ze boven hem uit. Hij kon haar stalen flanken voelen, de klinknagels als moedervlekken op de gladde huid.’ Corine Nijenhuis schrijft over haar schip alsof het een mens is: een vrouw van staal. Dat is dan ook de titel van haar boek. Ze dook in de historie van de 100 jaar oude klipper en schetst de levens van de vijf generaties schippers die erop hebben gevaren. Boeiend en meeslepend, ook als je niet zoveel met scheepvaart hebt.

➔ **Corine Nijenhuis**
Een vrouw van staal
BIOGRAFIE ★★★★★
(Uitgeverij Brandt, €20)

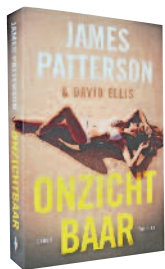
Ze laat de roef onder het achterdek zien, ooit het onderkomen van de schipper. In deze benauwde ruimte woonden hele gezinnen. „Als vrouw moest je wel je mannetje staan,” aldus Nijenhuis. „En niet bang zijn voor vieze handen. Nog steeds niet, trouwens. Ik sta elk vrij moment te schuren, bikken of schilderen. Het is een nooit eindigend project, zodra je klaar bent, kun je weer van voren af aan beginnen. Dat vind ik niet erg, het heeft iets meditatiefs. En

Het boek is ook een geschiedenis van Nederland vanaf het water

de vrijheid van een varend woonschip weegt er zeker tegenop. Als we zin hebben, varen we weg en gaan we naar Limburg of het Land van Maas en Waal. En dan zit ik aan het roer, net als de schippersvrouwen van toen.” ■

➔ vers voer

Moordenaar
Is Emmy nou gek of de rest van de wereld? FBI-agent onderzoekt een serie onopgeloste moorden. (Cargo, €19,90)

Naar Indië
Vier Nederlandse vrouwen gingen in 1946 tegen de stroom in naar Indonesië toe. En ze bleven. (Nieuw A'dam, €20)

Tegen alles
Onaangepaste Adam en Sarah vinden elkaar in hun afschuw van autoriteit. Over de dorst naar geweld. (Overamstel, €20)

